

NYHETSREV *INDIEN*

utgivet av *Indienspecialisten EMPATUM*
Engelbrektsgatan 39, 114 32 STOCKHOLM Postgiro: 460 75 60-2
Tel: 08-411 04 08; E-post: empatum@comhem.se
Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl
hemsida: <http://www.empatum.se>

TIOÅRSJUBILEUM !

I år fyller Nyhetsbrevet tio år! Vaser, kristallskålar, tårtor, blomsterkvastar och gratulationstelegram emottages tacksamt!

Det kan vara på sin plats med en liten betraktelse över Nyhetsbrevets tio första år. Det första numret, nr 1/1995 postades i 1.200 exemplar. Vi fick mycket positiva reaktioner, endast en person, en dam på Styrelsen för Teknisk Utveckling, undanbad sig skriftligen Nyhetsbrevet med motiveringen att det gav henne "obehagliga associationer". Visst var det frestande att fråga henne vad hon menade, men det gör vi aldrig. Om folk undanber sig, så stryker vi vederbörande genast.

Efter Indiens sprängningar av atombomber år 1998 hörde fyra personer av sig och ville inte längre ha Nyhetsbrevet. Av dessa uppgav endast en ett skäl, nämligen just kärnvapensprängningarna. Men vi misstänkte att de andra tre hade samma åsikt.

Efter förra numret skrev en mottagare att han inte ville ha Nyhetsbrevet. Redaktören kunde se på adressen att mottagaren var en vänstersympatisör, och misstänkte därför att "uppsägningen" var en protest mot artikeln "Valet i Indien, fascism och burrigt hår" där vi går rätt hårt åt vänsteraktivisten Arundhati Roy.

Se på adressen? Ja, han bodde i ett kollektiv, vilket framgick av adressen. Alla som sysslar med adressregister vet att man så småningom lär sig att utläsa ganska mycket av mottagarna ifråga bara genom att se deras adresser. Kan man dessutom se deras ålder och/eller hur länge de varit med i registret så vet man ännu mer.

Men lugn: Nyhetsbrevets register innehåller endast namn och adress, datum för införande i registret samt markeringar om vederbörande har e-post och är medlem i Svensk-Indiska Föreningen.

Numera publiceras Nyhetsbrevet i c:a 2.200 exemplar. Upplagens storlek tillkännages i varje nummer. E-post har inneburit en stor lättnad, både arbets- och kostnads-mässigt. Halva upplagan skickas med e-post, men nu går det väldigt trögt att få snigelpostmottagare att skifta över till e-post. Fr.o.m. förra numret kan man även hämta hem Nyhetsbrevet från empatums hemsida.

En märklig detalj är att antalet returper på e-postupplagan vida överstiger snigelpostupplagan, det rör sig om ungefär 30 jämfört med 10! Ofta krånglar e-postadresserna tillfälligt, så vi brukar sända Nyhetsbrevet en andra gång till dem som krånglar, men ofta beror det på att folk byter adress utan att ha en tanke på att meddela oss. Långt efteråt hör en del av sig och klagar. När vi då säger att deras e-postadress inte fungerar så för vi höra: Oh, den har ju ändrats för länge sedan! Men det har du inte meddelat! Va, meddela? Oh, ah, jaha, jasså....

Nyhetsbrevets upplaga har blivit så stor att det är känt även bland dem som inte läser det. Det händer ofta att folk som inte står på vår utskickslista känner till Nyhetsbrevet och även enskilda artiklar i det. Ofta hör folk av sig och vill ha Nyhetsbrevet.

Empatum har inga planer på att lägga ner Nyhetsbrevet, däremot kanske vi lägger ner den tryckta upplagan och låter Nyhetsbrevet bli en ren e-posttidskrift. Men där är vi inte ännu.

Nr 3 2004

Utkommer 5 gånger per år
Tionde årgången

SVENSK-INDISKA FÖRENINGEN

Svensk-Indiska föreningen är aktiv, som alltid. Den 22 oktober firas **Divali** på hotell Hilton, Slussen, i Stockholm. Det kommer att bli minst lika festligt som förra året med uppträde, lotteri m.m. Gå in på föreningens hemsida <http://www.indien.nu> för information om divali och om andra aktiviteter.

Föreningen planerar också en resa till S:t Petersburg för att se på indiska och eventuellt också de centralasiatiska samlingarna där.

Vidare jagar föreningen intressanta föredragshållare. Föreläsningar kan inte alltid planeras så långt i förväg eftersom det är avhängigt av föreläsarnas möjlighet att ställa upp.

En ny policy är att föreningen numera tar betalt av icke-medlemmar som närvarar vid evenemangen.

FLYGFÖRBINDELSER

Nyhetsbrevet är ju - som bekant - anhängare av bättre flygförbindelser mellan Europa och södra Indien. Lufthansa flyger till såväl Chennai som Bangalore, British Airways flyger till Chennai. Förra året hette det att Air France planerade att flyga till Chennai och Bangalore, men än så länge har inget hänt.

Vårt eget SAS har ju inställt all trafik till Indien....

Nyhetsbrevets egen lösning på problemet är att låta **Ryan Air** flyga mellan Skandinavien och Indien. Kan vara ett bra alternativ, särskilt om SAS:s och fackföreningarnas gemensamma kampanj som just nu pågår innebär att Ryan Air inte kan fortsätta med sina lågprislinjer inom Europa.

BÄSTA HEMSIDAN OM INDIEN:

<http://www.indien.nu>

ATT STUDERA PÅ UNIVERSITET I INDIEN

Detta är en skildring av *Caroline Davidsson*, som har gått en kurs vid universitetet i Hyderabad. Kursen hette ”*Contemporary India*” och administreras av Nordic Centre in India.

Nordic Center in India (NCI) är ett samarbete mellan vissa universitet i de nordiska länderna och universitetet i Hyderabad. Varje sommar ordnar NCI en ”*Contemporary India*” vid universitetet i Hyderabad. Jag skickade in ansökan till NCI till huvudansvarige i Oslo och fick besked efter några få dagar att jag blivit antagen.

”*Contemporary India*” består av speciella kurser utformade för nordiska studenter. Vi betalade själva en kursavgift på 2.900 NOK, detta inkluderade kurs, bostad, mat, utflykter samt en långtripp till Chennai. Vi, ett 20-tal nordbor, bodde i ett fint gästhus och alla hade eget rum. Måltiderna intogs i gästhusets matsal. Gästhuset hade ett rum med dataskin med internetuppkoppling samt TV med DVD. Universitets campus låg tre mil utanför Hyderabad, men man kunde åka till stan med buss eller ricksha. Campuset var stort, grönt och fint med stängsel runt omkring och vakter. Det fanns en stor swimmingpool alldeles bredvid och universitetet tillhandahöll cyklar.

Vi blev väl omhändertagna och våra värdar var väldigt noga med att möta oss på flygplatsen eller järnvägsstationen när vi anlände, de skickade varningsmejl om att vi inte skulle åka taxi eller ricksha på egen hand. Föreläsningssalarna var lite gammaldags, men de flesta hade luftkonditionering, några enstaka hade bara fläktar. Vissa föreläsningar gjordes med powerpoint. Några av föreläsarna var lite svåra att förstå, det tog några dagar att vänja sig vid den indiska engelskan.

Alla praktiska arrangemang var mycket välordnade, fast de många ändringarna i schemat gjorde att det blev lite kaotiskt i början.

Kursen pågick under fyra intensiva veckor under vilka både föreläsningar och studiebesök stod på schemat. Ett vitt spektrum av föreläsningar syftade till att vi nordiska studenter skulle få så många perspektiv som möjligt av ett diversifierat land som Indien. Föreläsningarna började med ”*Indian Languages*

and *Indian Identities*”, en relevant introduktion som skapade förståelse för att de 1.652 olika modersmålen har en betydelse för nationens identitetsbildning och sammanhållning.

Föreläsningarna hölls av professorer och doktorer från Hyderabad Universitet, många med erfarenhet av studier och undervisning i USA och Europa. Även utomstående föreläsare togs in såsom socialarbetare för kvinno- och barnfrågor. En stor del av föreläsningarna fokuserade på genusfrågor, vilket börjar bli ett mer aktuellt och accepterat ämne att diskutera. Föreläsningarna gav en insikt om de orättvisor som råder mellan män och kvinnor. Det föds endast 927 flickor på 1000 pojkar och i vissa delstater är det så lågt som 773. Det ovälkomna flickebarnets upplevelser under uppväxten sätter sina spår hos de flesta indiska kvinnor. Om kvinnan i Indien får en mer jämlik ställning kommer hela nationen att lyftas. Det var vad Pandit Jawaharlal Nerhu menade när han sa: “*When women moves forward the family moves, the village moves and the nation moves.*”

Vi fick utföra två uppgifter, samt en sluttentamen. Uppgifterna kunde vara pappers på c:a fyra-fem sidor om något som tagits upp på föreläsningarna eller ett papper och en muntlig presentation. Den stora branden i en skola i Tamil Nadu ägde rum under kursen. Tidningarna var fulla av otäcka bilder av döda och brända barn. Bilder som aldrig skulle publiceras i tidningar i Europa. En presentation behandlade detta. En anledning till att man publicerar sådana fotografier sades vara att man ville väcka folks uppmärksamhet på att något allvarligt har inträffat. Detta kanske är extra viktigt i ett land där många människor är analfabeter och inte läser text, men däremot ser bilderna.

Föreläsningarna behandlade även det ekonomiska läget i Indien samt historia och kolonialmaktens betydelse. Jag kunde ibland tycka att det finns en tendens att skylla alla problem i dagens indiska samhälle på den tidigare kolonialmakten England, trots att det är 57 års sedan Indien blev självständigt. Självklart påver-

kar den koloniala perioden dagens samhälle men det finns en gräns för vad man kan skylla på kolonialtiden, det finns en punkt där nationen själv måste börja ta ansvar för sina handlingar och konsekvenserna av dem.

Vi fick även lära oss om indisk arkitektur, media, litteratur och poesi och hur dagens politiska konstellationer är uppbyggda och fungerar. Indien har en ypperliga lagar på pappret, men tyvärr brister tillämpningen. Lagar om bland annat förbud mot barnarbete finns men likväl är barnarbete ett stort problem.

Till föreläsningarna kompletterades ett antal studieresor, bland annat till en by där ICRISAT (International Crops Research Institute for the Semi-Arid Tropics) genomfört ett bevattningsprogram för att hjälpa bönderna att bättra tillvarata regnvattnet. Vi besökte även en by där MVF (Venkatarangaiya Foundation), en indisk NGO, verkar för att barn ska komma ifrån barnarbete. Under dessa studiebesök fick vi komma ut till landsbygden och förstå den drastiska skillnaden från de urbana levnadsförhållandena. Vi fick se hur folket ute på landsbygden levde och höra deras syn på tillvaron.

Kursen kan tillgodoräknas i Sverige, men man måste i de flesta fall trycka på sitt universitet lite för att få den godkänd. I utvärderingen skrev jag att fyra veckor är för kort, kursen borde förlängas till sex-sju veckor.

Min nyfikenhet på Indien har inte stiltats efter att spenderat drygt två månader i landet utan tvärt om, jag har än mer insett Indiens mångfald och vill lära mig mer om denna fascinerande kultur. Jag kan varmt rekommendera kombinationen av att resa och studera. Det ger en djupare insikt i landet och man får möjlighet att diskutera frågor med människor med olika bakgrund.

Red:s anm: Indiska TV-kanaler och tidskriften *India Today* visar också bilder på olyckor som aldrig skulle publiceras i europeiska media. I reportage om indiska järnvägsolyckor brukar finnas bilder av dödsoffren prydligt uppradade på banvallen. En orsak kan vara bildens annorlunda betydelse i ett samhälle där många är analfabeter. En annan kan vara att man inte döljer olyckor, sjukdom och död i Indien på samma sätt som i Väst.

OUTSOURCING !

Outsourcing har snabbt blivit ett allmänt känt begrepp. I USA måste alla politiker, inklusive presidentkandidaterna, vara antingen för eller emot outsourcing. Presidentkandidaten John Kerry vill förbjuda det.

Outsourcing är ännu ett begrepp för vilket vi lånar in ett engelskt ord, i stället för att använda den svenska motsvarigheten "utplacering". Outsourcing ses av många som en möjlighet, av andra som ett hot. Presidentkandidaten Kerry i USA är emot både frihandel och outsourcing och har lovat förbjuda det. President Bush är för båda, om än ibland något skakigt.

Med "outsourcing" menas endast utplacering av tjänster, aldrig av tillverkning. Utplacering av tjänster är någonting nytt, medan utplacering av tillverkning är gammalt. Ingen reagerar över att "svenska" kläder, tillverkade av H&M, KappAhl m.fl. i själva verket är gjorda i Indien eller Kina. Vi har glömt att detta faktiskt var ganska kontroversiellt på 1960-talet, och det fanns krafter som ville förbjuda det också.

Men motståndet då det gäller outsourcing av tjänster beror främst på att det är någonting *nytt*. Telefonsupportfirmor i Indien tränar sina anställda att tala med amerikansk eller engelsk accent, ibland kan de t.o.m. se på dataskärmar vad det är för väder på den ort den ringande befinner sig, så att de kan kommentera vädret.

"Usch vad kallt och snöigt det är!" I själva verket sitter vederbörande i ett 35-gradigt New Delhi.

Detta kan man tycka vara larvigt, och om några år kommer man nog inte längre att göra det. Precis som H&M och KappAhl inte längre låtsas att deras kläder är gjorda i Sverige. Det gjorde de fram till mitten av 1970-talet. Kommer ni ihåg alla skämt om "Made in Jankoping" och "Made in Borås"?

Det är inte märkvärdigare att personal på kundtjänsten eller support sitter i Indien än att ens svenska Stenströmskjorta är tillverkad i Thailand. Det är bara en vanesak.

Men alla som mister sina jobb då? Ja, det är naturligtvis tråkigt, men det innebär inte att vi kan, eller ens vill, hindra utplaceringsprocessen. Varför inte? Det skulle innebära att vi på något sätt för-

bjuder outsourcing, därefter sitter svenskar och utför ett arbete som skulle kunna utföras billigare (och ibland även bättre) någon annanstans. Detta skulle medföra högre priser till slutkonsumenten, och de svenska företagets konkurrenskraft utomlands skulle minska. Den skulle minska även inom Sverige, förutsatt att man inte, för att skydda dem, inför tullar eller importförbud.

Anta att man hade vidtagit dessa protektionistiska åtgärder på 1960-talet då textilindustrin flyttades utomlands? Då hade vi haft skyhöga tullar och/eller importförbud av kläder samt ävenledes skyhöga priser på de svensktillverkade kläderna. Eftersom utländsk konkurrens helt eller delvis hade saknats, skulle urvalet vara begränsat och modet vara annu dazumal. Vi hade alla varit klädda som sovjetiska kolshozarbetare.

Men faktum kvarstår: outsourcing medför att svenskar kan förlora sina jobb. Ja, *kan* förlora, men inte nödvändigtvis. Idealet är att de får antingen nya arbetsuppgifter hos sin gamla arbetsgivare, eller helt nya arbeten. Dessa nya arbeten är då ofta mer kvalificerade än de gamla. Därtill behövs utbildning. Outsourcing medför höjd kompetens, förutom lägre kostnader.

Höjd kompetens är väl bra? Det talar vi ju alltid om vid högtidliga tillfällen: "Spetskompetens", "vi skall arbeta med högkvalitativa uppgifter och låta andra utföra de enkla jobben". Outsourcing sätter press på svenska företag att höja kompetensen hos sina anställda.

Gäller samma sak svenska myndigheter? Ja, fast där går allting mycket långsammare.

I senaste numret av tidskriften India Today (August 9, 2004) finns en artikel om outsourcing inom hälsovårdssektorn. Den engelska offentliga sjukvården, National Health (NH), som en gång var nationens stolthet, plågas idag av långa vårdköer, långa väntetider för provtagning samt återigen långa väntetider för att få provresultaten, överbeläggning, personalbrist. Känns detta igen från närmare håll?

Eftersom 70 procent av alla behandlingar i England grundar sig på provresultat, är just de dubbla köerna till laboratorier (kö nr 1 för att få provet taget, kö nr 2 för att få provresultatet) ett allvarligt problem. Nu har NH upptäckt att man kan skicka proverna till Indien för analys. Dels kan man flyga ut fysiska prover, dels kan man skicka prover via datanät, t.ex. röntgenbilder. Dessa analyseras vid ett indiskt laboratorium, och svaret mejlas tillbaka till England. Dels blir det betydligt billigare för NH, dels blir väntetiden näst intill noll. Då representanter för NH inspekterade de tilltänkta laboratorier upptäckte de att några av dem höll högre standard än laboratorier i England!

En annan typ av hälso-outsourcing i England är att alltfler patienter nu flyger till Indien för behandling, allt finansierat av NH. Det började med att indierna i England lyckades övertala NH att få flyga till Indien och behandlas där i stället för att stå i en hopplös vårdkö i England. Dessutom blev behandlingen inklusive flygresan billigare än om den hade utförts i England. Alla parter tjänade på arrangemanget. Nu börjar även de "vanliga" engelsmännen göra likadant.

Detta är naturligtvis lättare i England än i Sverige. För det första finns språkgemenskapen där. För det andra är Indien inte det där avlägsna och främmande landet i England som ett är i Sverige. För en svensk torde idén att "fara till Indien och operera sig" vara likvärdigt med en dödsdom, det är det inte för en engelsman. För det tredje är inte sjukvård och NH lika ideologiskt laddat som i Sverige. I Sverige "får" vi inte ens åka till Tyskland för att få vård som inte är tillgänglig här - man får knappast ens åka till S:t Görans Sjukhus i Stockholm! I England är inte sjukvården en maktbas för nomenklaturen på samma sätt som i Sverige.

Men för Nyhetsbrevets läsare är kanske tanken på att lägga in sig på ett privat-sjukhus i Indien inte så främmande. Fast - i motsats till i England - får det bli på egen bekostnad.

Hela artikeln i India Today kan fås gratis via e-post på begäran.

JESUS I KASHMIR

av Per Beskow

”Jesus överlevde korsfästelsen samt reste därefter till Indien där han levde i stillhet till relativt hög ålder.

Hans grav finns nära Shrinagar i Kashmir.”

Känner ni igen denna historia?

Författaren, som är docent i religionshistoria, klarlägger sanningen i och bakgrunden till denna historia. Häftad bok, 61 sidor.

Beställes via Empatums postgiro 460 75 60-2, pris 80 kr inkl moms

Detta Nyhetsbrev går ut i 1.129 ex med snigelpost och 1.026 ex med e-post. Summa 2.155 ex.

GE OSS DIN E-POSTADRESS!

Vi vill skicka Nyhetsbrevet via e-post. Snabbare, billigare, enklare! E-postupplagan innehåller *ibland* en extra sida!

INDIEN

historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
kastsystemet
livsattityder, etikettsregler

av Indienkännaren
David Ståhl

Häfte, v + 115 sidor med kartor.

Stockholm 2003.

ISBN 91-631-3797-6

Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

En hemsida med politisk och ekonomisk information, med tonvikt på det senare, samt information om en del indiska företag finns på:

<http://www.india-now.org>

Information om de nya ministrarna i centralregeringen finns på:

<http://economictimes.indiatimes.com/articleshow/693592.cms>

DEM ÄR DETTA?

Dr. Shailendra Joshi i Sverige någon gång på 1980-talet

En läsare har skickat in följande:

Detta är **Dr. Shailendra Joshi**, ca 42 år gammal, ett extremt tragiskt livsöde. På grund av flera svåra olyckshändelser föll han i koma och vaknade efter flera år till en total minnesförlust. Han har lite uppgifter om sitt förflutna tack vare en omfattande spaningsarbete av den indiska polisen. Enligt uppgift vistades han i Sverige i början på 1980-talet och arbetade troligen antingen på Karolinska Institutet eller Karolinska Sjukhuset. Han var då en ung forskare och doktor i molekylär biologi och forskade om gener och var även lektor. En forskarkollega till honom hette ”**Dr. Yolanda**”, men mer känner vi inte till. Han bodde i Stockholm hos någon släkting på mödernet, troligtvis sin morfar. Men vad släktingen heter vet han tyvärr inte.

Jag tänkte därför vända mig till Nyhetsbrevets läsare i förhoppning om att det finns någon bland er som eventuellt känner igen honom eller känner till Dr. Yolanda.

Jag har kontaktat KI för att leta i gamla register men det visade sig vara svårare än man tror. Det är svårt att få fram 20 år gamla handlingar då alla register är sorterade efter personnummer och han inte vet sitt födelsedatum. För att få fram någon information över huvud taget måste han komma hit personligen.

Han har sparat ihop pengar till en resa till Sverige, så några ekonomiska bekymmer finns inte. Han vill dels kunna besöka de platser där han har varit förut i förhoppning om att eventuellt återfå sitt minne och dels för att här på plats kunna forska själv hos olika myndigheter om sin identitet och helst av allt hitta och träffa sin morfar om denne fortfarande är vid liv.

Den som känner igen Dr. Joshi eller Dr Yolanda från bilderna här intill och kan komma med mer information, eller som har tips om hur man skall kunna ta reda på mer, eller som kan hjälpa till med att utfärda en inbjudan till honom att komma till Sverige, var snäll och kontakta Nyhetsbrevet. Mer information finns också att få hos Nyhetsbrevet.

Detta är Dr. Yolanda - vem är hon?

**GLÖM EJ ATT MEDDELA
OSS OM DU FÅR NY
E-POSTADRESS !!**

**SJÄLVKLART -
ELLER HUR ?**